

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 030948 22 Кж 2
Бања Лука, 06.05.2022. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Смиљане Мрша, као председника вијећа, Даниеле Миловановић и Мерсиде Бјелобрк, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњиченог А.К., због кривичног дјела обљуба над дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези ставом 1. и 2. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца, М.М., адвоката из Бања Луке, изјављеној против рјешења Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 030948 22 Кв 3 од 26.04.2022. године, у сједници вијећа одржаној дана 06.05.2022. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осумњиченог А.К. изјављена против рјешења Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 030948 22 Кв 3 од 26.04.2022. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 030948 22 Кв 3 од 26.04.2022. године на основу одредбе члана 200. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број: 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор против осумњиченог А.К., против кога се спроводи истрага због кривичног дјела обљуба над дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези ставом 1. и 2. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 64/17 и 15/21, у даљем тексту: КЗ РС), за још два мјесеца, тако да притвор по том рјешењу може трајати најдуже до 28.06.2022. године до 13,30 часова.

Против овог рјешења благовремено поднесену жалбу је изјавио бранилац осумњиченог, Марко Микеш, адвокат из Бање Луке, због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да се рјешење преиначи и осумњичени пусти да се брани са слободе.

Испитујући побијано рјешење, жалбу и спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

У основи, жалбом се оспорава правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу за постојање основане сумње да је осумњичени починио кривично дјело за које се терети, као законског услова примјене мјере притвора, а затим се оспорава и постојање успостављених притворских разлога из члана 197. став 1. тачке б), в) и г) ЗКП РС.

Постојање основане сумње да је осумњичени починио кривично дјело обљуба над дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези ставом 1. и 2. КЗ РС, која је утврђена приликом одређивања притвора, образложена је у побијаном рјешењу у којем су изнесени и цијењени докази приложени од стране тужиоца како приликом приједлога за одређивање, тако и приликом приједлога за продужење притвора и то прије свега искази свједока, поименично наведени у побијаном рјешењу. Разлоге које о томе даје побијано рјешење, прихвата и овај суд као ваљане, ради чега су без основа приговори жалбе браниоца којима се указује да нема основане сумње да је осумњичени починио кривично дјело за које се терети, чиме се сугерише да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено.

Околност да свједоци које рјешење наводи, а ради се о малољетним штићеницима ЈУ Дома за дјецу и омладину „Р.В.“, садашњим и ранијим, које осумњичени добро и дуго познаје, а нису саслушани, те својство осумњиченог, као васпитача и ауторитета таквим лицима према положају у дому, правилно је цијењена као колузиона опасност и разлог за притвор из члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС. Ово је побијано рјешење правилно цијенило и извео такав закључак, па је другачије становиште жалбе неосновано.

Околности под којима је кривично дјело за које се осумњичени терети, почињено, како временски и просторно, однос оштећене према осумњиченом, са њеном везаношћу за њега као васпитача, исказану упорност осумњиченог у погледу контроле над млдб. оштећеном везујући је за себе, а затим и сексуално искоришћавајући, пратећи је ван дома, остварујући контакте са њеном породицом, чиме је прекорачио уобичајени однос који имају васпитач и штићеник, а у вези са чињеницом да је приликом претреса у његовој кући пронађена разноврсна литература о сексуалном васпитању дјете, криминалистичком профилисању сексуалних преступника и већи број исјечака из новина о педофилији и проституцији, указују на правилност закључка побијаног рјешења о постојању бојазни од понављања кривичног дјела и испуњености услова за продужење притвора из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Што се тиче притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, у побијаном рјешењу такође је дато детаљно и ваљано образложење, кроз оцјену тежине кривичног дјела, преко висине запријеђене казне и тежине посљедице, као и других околности које се односе на начин извршења кривичног дјела, а у вези са чињеницом да је дјело извршено према штићеници од које је осумњичени старији скоро 28 година, став јавности кроз континуирану заинтересованост са негативним манифестацијама, због чега би његово појављивање, дакле пуштање на слободу, резултирало стварном пријетњом нарушавању јавног реда. Све те околности наведене у побијаном рјешењу и по оцјени овог вијећа, у својој

укупности, указују на нужност даље примјене мјере притвора по основу одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

С обзиром да није почињена битна повреда одредаба кривичног поступка, а да су све одлучне чињенице правилно и потпуно утврђене, то је на основу члана 337. став 3. ЗКП РС одлучено као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић